

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209563
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8223209563.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Kataríny Krochtovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená RIEDL advokátska kancelária s. r. o. so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 8Csp/44/2023-27 zo dňa 06.05.2024, takto jednomyselne

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie.

II. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva a žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) napadnutým uznesením vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobkyne telefonicky a správami na telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX a elektronicky prostredníctvom mailovej adresy A. a vo výroku II. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 325 ods. 1 a 2 písm. d) a § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vo vzťahu k výkladu agresívnej obchodnej praktiky aplikoval § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v spojení s Prílohou č. 1 Obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé Agresívne obchodné praktiky.

3. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom domáhala od žalovaného, aby ju nekontaktoval telefonicky a správami na telefónnom čísle +XXX XXX XXX XXX a elektronicky prostredníctvom jej mailovej adresy A., a to z dôvodu neustáleho kontaktovania jej osoby pracovníkmi žalovaného. Obsahom hovorov, sms správ a e-mailov je výhradne vyzývanie na zaplatenie. So žalovaným mala uzavretý iba jeden záväzkový vzťah a na neho nadväzujúci nárok bol predmetom konania na súde prvej inštancie. Vo veci sp. zn. SK-2Csp/71/2022 bolo dňa 08.06.2023 rozhodnuté o zamietnutí žaloby o zaplatenie 2.530,00 Eur s príslušenstvom. Týmto návrhom nemá v úmysle brániť žalovanému v uplatňovaní práv formou, z ktorej by bolo zrejmé, čoho sa domáha. Telefonické hovory, z ktorých sa dozvie maximálne to, že žalovaného nezaujímajú žiadne súdne rozhodnutia, pretože voči nej eviduje nárok, pôsobia na ňu negatívne a rozrušujú ju, pretože s pracovníkmi žalovaného nemožno viesť konštruktívny dialóg. Žiaden právny predpis jej neukladá povinnosť komunikovať so svojim veriteľom

telefonicky a neželá si, aby žalovaný, ktorý jej vôbec nezdokladoval existenciu akéhokoľvek nároku, využíval v tomto prípade elektronický spôsob komunikácie voči jej osobe.

4. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia ďalej konštatoval, že na vyjadrenie k návrhu žalobkyne vyzval žalovaného, ktorý uviedol, že so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o úvere č. 809800434, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 3.960,00 Eur. Žalovaný tvrdil, že neeviduje uhradenú pohľadávku vyplývajúcu z uvedenej zmluvy. Z dôvodu, že žalobkyňa neuhradzovala splátky v dohodnutých termínoch a v určenej výške, bol nútený postupovať vo vymáhaní pohľadávky v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve o úvere a zabezpečiť si návratnosť pohľadávky. Žalobkyňa dala v plnom rozsahu v zmysle platných právnych predpisov veriteľovi písomný súhlas so spracovaním svojich osobných údajov v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch. Má za to, že sa riadil v intenciách zákona, zásadách poctivého obchodu styku a dobrých mravov a snažil sa informovať žalobkyňu, že jej dlh sa stal splatným a vyzvať ju k úhrade dlhu. V prípade riadneho splácania a neporušenia zmluvných povinností by nemusel pristúpiť k opakovanému kontaktovaniu žalobkyne. Jeho zámerom je splnenie povinností žalobkyne zmierlivo bez potreby ingerencie zo strany súdu a za súčasnej spokojnosti oboch.

5. Pri rozhodovaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby strana sporu domáhajúca sa nariadenia neodkladného opatrenia osvedčila dôvody na jeho nariadenie, t. j. potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu ohrozenia exekúcie, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže byť postavené len na domnienkach či úvahách o možnej ujme na právach navrhovateľa. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom však musí starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo znášať uloží vždy len takým spôsobom, aby neprímerane nenarušil hospodárske funkcie strany, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Dôkazné bremeno resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín.

6. Súd zároveň konštatoval, že podľa žalobkyne pracovníkov žalovaného nezaujímajú žiadne fakty, ani súdne rozhodnutie, ktorým súd nárok žalovaného voči žalobkyne zamietol. Z uvedeného postoja žalobkyne musí byť žalovanému zrejmé, že opakované kontaktovanie žalobkyne telefonicky a správami je neúčelné a vedie iba k neúmernému obťažovaniu. Ohľadom pohľadávky žalovaného bolo na tunajšom súde rozhodnuté rozsudkom SK-2Csp/71/2022 zo dňa 08.06.2023, ktorým súd nárok žalovaného zamietol, a preto žalovanému musí byť zrejmé, že jeho konanie voči žalovanej je neúčelné, aj napriek skutočnosti, že tento rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť. Je v súlade so zákonom a dobrými mravmi, ak žalovaný kontaktuje (telefonicky, správami) žalobkyňu s cieľom upozorniť ju na existenciu prípadného záväzku a požadovať jeho splnenie. Rozsah vykonávania tohto kontaktu by mal mať však rozumnú a únosnú mieru, aby nedochádzalo k neprímeranému a nechcenému obťažovaniu žalobkyne. V opačnom prípade možno konanie žalovaného v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. v spojení s Prílohou č. 1 Agresívne obchodné praktiky bod 3. kvalifikovať ako agresívnu obchodnú praktiku, ktorá je zo zákona zakázaná. Predmetný zákon ju v označenej prílohe definuje ako vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom na účely vymáhania zmluvného záväzku. Za agresívnu obchodnú praktiku označil obdobné konanie dodávateľa (SMS správy, telefonické hovory za účelom vymáhania dlhu) vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2Co/107/2012 zo dňa 25.10.2012 aj Krajský súd v Prešove, v ktorom poukázal na to, že ak je takéto konanie zo strany žalobcu (v tomto prípade žalovaného) realizované, je v rozpore s cieľmi smernice č. 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky. Za tejto situácie súd prijal záver, že nariadenie žalobkyňou navrhovaného neodkladného opatrenia je v celom rozsahu dôvodné a opodstatnené.

7. Podľa súdu prvej inštancie má kontaktovanie žalobkyne žalovaným charakter agresívnej obchodnej praktiky, ktorá je zákonom zakázaná (obdobne viď aj uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/87/2020 zo dňa 05.10.2020, sp. zn. 32C/34/2020 zo dňa 08.06.2020, uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5C/20/2020 zo dňa 11.06.2020, uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/20/2021 zo dňa 15.03.2021, uznesenie Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6C/13/2021 zo dňa

12.05.2021 alebo uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/22/2021 zo dňa 21.06.2021, ktorým súd potvrdil neodkladné opatrenie Okresného súdu Prešov č. k. 20C/11/2021-35 zo dňa 26.03.2021).

8. Súd konštatoval, že žalobkyňa osvedčila svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom jeho nariadenie nezasahuje do právneho postavenia žalovaného nad mieru primeranú pomerom, pretože ujma, ktorá by hrozila žalobkyni neposkytnutím ochrany, je väčšia ako tá, ktorá predstavuje obmedzenie žalovaného, čo zodpovedá princípu proporcionality. V tomto konkrétnom prípade prípadné práva veriteľa nijako nebudú dotknuté, pretože je na mieste, aby sa vykonávali spôsobom, ktorý rešpektuje právne predpisy a chráni žalobkyňu pred nekalými obchodnými praktikami.

9. Súd nariadil neodkladné opatrenie bez časového vymedzenia jeho trvania, keďže v čase jeho nariadenia nie je možné určiť primeranú dobu, po ktorú by malo trvať, a to vzhľadom na dôvody, pre ktoré bolo nariadené. V prípade, ak tieto dôvody pominú, súd v súlade s § 334 CSP na návrh žalobkyne alebo žalovaného zruší neodkladné opatrenie.

10. Podľa názoru súdu nariadené neodkladné opatrenie postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany v rozsahu vymedzenom samotným účelom tohto neodkladného opatrenia a procesne konzumuje vec samu. Preto súd neuložil žalobkyni povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej.

11. O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie podľa § 354 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

13. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho argumentáciou a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobkyne. Zároveň mal súd dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia však tieto zákonom stanovené podmienky nespĺňa. Žalovaný ďalej uviedol, že na vydanie neodkladného opatrenia neboli naplnené predpoklady. Žalobca musí preukázať, z čoho vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia, musí preukázať existenciu hroziacej ujmy, t. j. že bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohla vzniknúť závažná a dokonca neodstrániteľná ujma a tiež musí deklarovat' opodstatnenie nároku vo veci samej. Teda musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej pred súdom obstoí a že nejde o bezúspešné uplatňovanie práva. Žalovaný uviedol, že žalobca spolu s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložil také dôkazy a neosvedčil také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali jeho hmotnoprávny nárok vo veci samej. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Žalovaný súčasne poukázal na to, že ako veriteľ so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o úvere č. 809800434, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 3.960,00 Eur. Žalobkyňa neuhradila do dnešného dňa žalovanému v zmysle uzatvorenej zmluvy predmetnú pohľadávku, čím porušila zmluvné podmienky. Z dôvodu, že neuhrádzala splátky v dohodnutých termínoch a v určenej výške, žalovaný bol nútený postupovať vo vymáhaní pohľadávky v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve o úvere a zabezpečiť si návratnosť pohľadávky. Žalobkyňa dala v plnom rozsahu v zmysle platných právnych predpisov veriteľovi písomný súhlas so spracovaním svojich osobných údajov v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch. Má za to, že sa riadil v intenciách zákona, zásadách poctivého obchodu styku a dobrých mravov a snažil sa informovať žalobkyňu, že jej dlh sa stal splatným a vyzvať ju k úhrade dlhu. V prípade riadneho splácania a neporušenia zmluvných povinností by nemusel pristúpiť k jej opakovanému kontaktovaniu. V súvislosti s nekalou obchodnou praktikou žalovaný uviedol, že platná právna úprava, a to konkrétne § 9 ods. 11 v spojení s § 9a ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch upravuje len povinnosť veriteľa informovať o nesplatení dlhu a o lehote splatnosti, lehote na poskytnutie tejto informácie, čas kontaktovania a miesto kontaktovania spotrebiteľa. Žiaden právny predpis bližšie neupravuje počet zaslaných výziev na úhradu dlhu. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením, ktoré má evokovať stav, že sa dopustil v súvislosti s kontaktovaním žalobkyne

agresívnej obchodnej praxi. V zákone o ochrane spotrebiteľa je okrem iného upravený zákaz nekalých obchodných praktík podnikateľov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktíkách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „Smernica“). Pre jednoznačné konštatovanie, či ide o nekalú obchodnú praktiku Smernica teda vyžaduje splnenie dvoch kumulatívnych podmienok, a to že táto praktika je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a že podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že v prípade agresívnych praktík uvedených v čl. 8 a 9 Smernice a ust. § 9 zákona o ochrane spotrebiteľa vychádzal normotvorca Únie ako aj vnútroštátny zákonodarca z toho, že obchodník/dodávateľ môže v jednotlivých prípadoch poukázať na konkrétne okolnosti prípadu a preukázať že svoju povinnosť odbornej starostlivosti neporušil. Ku kontaktovaniu klientov či už telefonicky alebo formou SMS správ žalovaný poukázal na to, že táto otázka už bola predmetom šetrenia Národnej banky Slovenska v rámci vybavovania podnetov finančných spotrebiteľov pod č. NBS1-000-008-544 (z 19.05.2017, spotrebiteľ Petra D.), č. NBS1-000-017-960 (z 12.01.2018, spotrebiteľ Anna M.) a pod č. NBS1-000-021-173 (z 22.03.2018, spotrebiteľ E. F.) a Národná banka Slovenska tu nenašla v komunikácii spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so spotrebiteľmi žiadne nedostatky. Žalovaný vyslovil, že daný postup súdu je v rozpore s princípmi právneho štátu, kde sa poskytuje ochrana dlžníkom, ktorí si ani nemusia plniť svoje povinnosti. Na základe toho žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

14. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario).

16. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym právnym posúdením, nesprávnym skutkovým zistením a inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

17. Predmetom tohto konania je preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, a to v súvislosti s praktikami žalovaného pri vymáhaní jeho pohľadávky voči žalobkyni neprimeraným spôsobom, ktorý žalobkyňu obťažuje, a to v kontexte toho, že vo veci samej súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. SK-2Csp/71/2022 zo dňa 08.06.2023 zamietol žalobu žalovaného (tam žalobcu) proti žalobkyni (tam žalovanej) o zaplatenie sumy 2.530,- Eur s príslušenstvom. V danom konaní žalovaný uplatnil svoj nárok voči žalobkyni na základe zmluvy č. 809800434, ktorú žalobkyňa ako jediná so žalovaným uzatvorila a na základe ktorej jej bol poskytnutý úver. Predmetné konanie nebolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie právoplatne skončené.

18. Odvolací súd konštatuje, že pri nariadení neodkladného opatrenia nie je potrebné, aby navrhovateľ jednoznačne preukázal oprávnenosť svojho nároku. Postačuje, aby tento nárok osvedčil. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia pravdepodobné (uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/104/2010, 2Cdo/105/2010). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť neodpadá ani v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, avšak smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe naliehavosti, potrebe primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia.

19. O nariadení neodkladného opatrenia rozhoduje súd prvej inštancie v relatívne krátkej zákonnej lehote, počas ktorej nie je možné vykonať vlastné dokazovanie tak, ako sa uskutočňuje pri prejednaní a rozhodovaní vo veci samej, preto vychádza zo skutočností zistených z listinných resp. iných dôkazov, ktoré sú mu známe, z ktorých musia byť minimálne osvedčené skutočnosti, ktoré sú zásadné pre

rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. potreba bezodkladne upraviť pomery strán a dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana vo veci samej.

20. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach má osobitný význam ust. § 329 ods. 2 CSP pre odvolacie konanie. Pri preskúvaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Bez ďalšieho je vylúčené, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia. Na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliada.

21. Odvolací súd zastáva názor, že žalobkyňa dostatočne osvedčila dôvodnosť svojho nároku na nariadenie neodkladného opatrenia. K svojmu návrhu pripojila dosiaľ neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. SK-2Csp/71/2022-68 zo dňa 08.06.2023, ktorým bol nárok žalovaného voči nej o zaplatenie sumy 2.530,- Eur s prísl., plynúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 809800434 zo dňa 24.05.2018, zamietnutý pre neunesenie dôkazného bremena. Osvedčenie nároku je dané aj samotným vyjadrením žalovaného k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom nepoprel, že žalobkyňu kontaktuje v súvislosti s vymáhaním dlhu, avšak tvrdil, že jeho konanie pri vymáhaní pohľadávky prebieha v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve. Zároveň uviedol, že voči žalobkyni neviduje zaplatenú pohľadávku a k jej vymáhaniu pristúpil z dôvodu zabezpečenia jej návratnosti. Ak by podľa žalovaného žalobkyňa riadne plnila zmluvné povinnosti, nemusel by pristúpiť k jej opakovanému kontaktovaniu. Žalovaný trval na tom, že postupoval v intenciách dobrých mravov a poctivého obchodného styku.

22. Príloha č. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. obsahuje výpočet Obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé. V rámci Agresívnych obchodných praktík bod 3. uvádza: Vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom na účely vymáhania zmluvného záväzku. Tento zákaz je upravený podľa Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktíkach podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

23. Obchodná praktika žalovanej - kontaktovanie žalobkyne (opakovanými telefonátmi, zasielaním SMS správ na mobilný telefón, emailová komunikácia), spočívajúce vo vymáhaní dlhu spôsobom, že pracovníkov žalovaného nezaujímajú žiadne súdne rozhodnutia a nemožno s nimi viesť konštruktívny dialóg, ktoré tvrdenia žalovaný nepoprel, možno hodnotiť ako agresívnu obchodnú praktiku. Sú spôsobilé narušiť vedomie spotrebiteľa o existencii a výške pohľadávky o to viac, ak vo veci bolo vydané súdne rozhodnutie (hoci zatiaľ neprávoplatné) o zamietnutí nároku žalovaného voči žalobkyni.

24. Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobkyňa neosvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami. Odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou nestotožnil. Veriteľ postupujúci s odbornou starostlivosťou je oprávnený vymáhať svoj dlh. Jeho vymáhanie sa však nesmie priečiť dobrým mravom, istým zakoreneným pravidlám slušnosti. Nie je primerané, ak veriteľ postupuje spôsobom, ktorý vyvoláva alebo je spôsobilý privodiť diskomfort spotrebiteľovi svojou neúnavnosťou a neústupčivosťou vo vymáhaní pohľadávky v duchu zásady „účel svätí prostriedky“. Aj vymáhanie dlhu možno realizovať seriózne a tak, aby veriteľ nezasahoval svojou agresiou do života spotrebiteľa. Z rozhodovacej činnosti sú odvolaciemu súdu známe praktiky žalovaného, ktoré aplikuje pri vymáhaní svojich pohľadávok voči spotrebiteľom. Tie v drivej väčšine spôsobujú nepríjemné obťažovanie spotrebiteľa. O tomto zistení svedčí napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/22/2021 zo dňa 21.06.2023, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia voči žalovanému zdržať sa obťažovania spotrebiteľa pri vymáhaní dlhu prostriedkami elektronickej komunikácie.

25. Odvolací súd si neosvojil ani argument žalovaného o tom, že súd prvej inštancie nekriticky prevzal tvrdenia žalobkyne bez toho, aby sa vysporiadal s jeho argumentáciou. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil svoje závery v bodoch 8. až 10. odôvodnenia napadnutého uznesenia, a to aj s poukazom na doterajšiu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov. Jeho rozhodnutie je preto potrebné považovať za presvedčivé.

26. Ak žalovaný namietal, že v jeho postupoch pri komunikácii so spotrebiteľmi Národná banka Slovenska nezistila žiadne pochybenia, odvolací súd uvádza, že každý prípad je potrebné posudzovať individuálne. Navyše vybavovanie podnetov spotrebiteľov Národnou bankou Slovenska nemá pre súd, ktorý je primárne povolaný na poskytnutie súdnej ochrany, záväzný charakter.

27. V rámci odvolacích námietok žalovaný namietal, že konal v súlade s dobrými mravmi a že vo vzťahu k žalobkyni stále eviduje neuhradenú pohľadávku, ktorá však bola rozsudkom sp. zn. SK-2Csp/71/2022 zo dňa 08.06.2023 zamietnutá. Žalovaný mal možnosť brániť sa voči uvedenému rozsudku použitím dostupných právnych prostriedkov – podaním odvolania, a tak zvrátiť pre seba nepriaznivý stav. Domôcť sa svojej dôvodnej pohľadávky možno vždy za použitia legitímnych prostriedkov právnej ochrany a súčasne kultivovaným spôsobom. Ako už odvolací súd uviedol, praktiky žalovaného zatiaľ (aj s poukazom na doterajšiu rozhodovaciu činnosť) naznačujú, že majú charakter agresívnej obchodnej praktiky. Odvolací súd nepopiera, že veriteľ má právo na uspokojenie svojho záväzku voči dlžníkovi. Vždy je však povinný postupovať tak, aby nenastala nerovnováha v kontexte spôsobu vymáhania práva a plnenia povinnosti.

28. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania o nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom neúspešnému žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešnej žalobkyni by inak náhrada trov odvolacieho konania patrila, avšak žiadne trovy je nevznikli, keďže k odvolaniu žalovaného sa nevyjadřila. Preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).